

je tem veseleje, ker je doslej obč. zastop ondi po svoji večini pokoren sluga nemškutariji in kar je z njo v zvezi. — V Ljubljani bodo k malu dopolnilne volitve v mestni zastop. Kakor kaže, ne vdeleži se jih stranka nemškutarjev, brez katerih še tudi glavno mesto Slovenije ni. — Slov. učitelji imajo prihodnji terek shod v Ljubljani; hodi jim za to, da si vstvaré društvo: „zaveza slov. učiteljskih društev.“ — Mestni zastop v Gorici ima preveč denarja, kajti pošlje ga nekaj necemu društvu v Milanu, torej v blaženo Italijo. — V Trstu so delalci pri Lloydu — društvu, ki dela in ima morske ladije v posesti — odpovedali delo, ker se jim dozdeva, da je predolgo 10 ur dela. — Slov. pevsko društvo v Barkovljah pri Trstu se je prekrstilo v društvo: „Adrija“ in upa, da si pomnoži s tem številu pevcev. Bog daj srečo! — Na c. kr. pošti v Pulji, ob jadranskem morji, ne vidi neka gospôda rada slov. listov ter jih pošlje bojda nazaj, ne da jih vidi tisti, na čegar ime se pošljejo. Tej gospôdi bode treba pač svarila od strani višje gospôde. — Ogersko ministerstvo je sedaj že blizo popolno, minister za drž. finance je dr. Weckerle, za trgovino pa grof Szapary. Hvale se poje tem možem, izlasti pa še prvemu, že naprej veliko, češ, da so „veleumi“. Mi ne dajemo na madjarsko hvalo veliko.

Vnanje države. Sv. Oče, Leon XIII., dajo letos ob veliki noči „rožo kreposti“ naši prestolonaslednici-vdovi, nadvojvodinji Stefaniji. Pravi se, da pojde koncem maja italijanski kralj Umberto v Berlin ter da gre z njim tudi minister Crispi. — Preiskava se je zoper generala Boulangerja že pričela, ali težko se reče, kaj da bode konec te preiskave. V tem biva še Boulanger vedno v Bruselju ter pošilja v francoska mesta, zdaj v to zdaj v drugo, svoje može, da ga obdržijo ljudje v spominu. — Da je Nemeec, knez Vilj. Hanau, prevzel vlado v Luxemburgu, to je Nemcem prav po volji, kajti to jim velja za to, da stoji Luxemburg s tem za eno stopinjo bližje Nemčije. Nam se zdi, da je ta stopinja še le v nemški domišljiji. — Cesar Viljem je bil v Oldenburgu ter so izpustili novo veliko ladijo vpričo njega na morje. — Ruski poslanik grof Nelidov se je vrnil iz Petrograda na svoje mesto. Gotovo je, da ga niso bili brez uzroka poklicali iz Carigrada. — Novo ministerstvo v Rumuniji se drži z veliko težavo po konci, v drž. zboru ima le pičlo večino za-se. — Princ Ferdinand, knez bolgarski se je spravil s svojim ministrom Stambulovim in pojde za to nekaj ležje v Trnovu, da prebije ondi velikonočne praznike. — V Srbiji ima sedaj stranka radikalcev lepe dni, kajti nova vlada, vzeta večinoma iz njih vrste, podpira jo pri vseh volitvah in se torej nihče ne čudi, če skorej povsod zmaga. — Tur-

ški sultan je prišel na sled društvu, ki ga vodi njegov brat a ne misli druga, kakor da sultana spravi v kraj ter postavi njegovega brata na prestol Turčije. Sedaj je, se ve, da konec tega društva. — V Afriki, v Abesiniji niso nastali nemiri, ali vsaj ne taki, kakor si jih je Italija želela, vsled smrti kralja Janeza. Zato pa tudi Italija ne pošlje več vojaštva tje ter dela le na to, da si ovaruje tó, kar že ima v svoji oblasti. Da gre dalje, tega tudi ni treba.

Za poduk in kratek čas.

Škofija in nadduhovnja Ptujška.

(Dalje.)

Učenjaki trdijo, da sta ova kosčeka krščanska nagrobna spomenika iz poslednje dobe preganjanja kristijanov (303—313). Prvi naznanja, da sta brata Intimij in Maksimilijan vsled dane besede po krščanski navadi pokopala Krišpina; isto delo usmiljenja izvršil je neimenovan tudi pri Puriniju.*)

V prvih časih krščanstva, osobito za časa krvavega preganjanja kristijanov imeli so namreč verniki hvale vredno navado v življenju si eden drugemu obljubiti, da bode oni, ki bode druge preživel, njim zadnjo čast skazal in njihova trupla dostojno pokopal.

Kakor nam ni po imenu znan škof, ki je pred sv. Viktorinom v Ptuji pastiroval, tako tudi ne vemo, kdo je njemu ondi v škoflji službi sledil. A to je gotovo, da je mesto kljubu preganjanju stelo mnogo kristijanov in imelo lastnega višjega pastirja.

S cesarjem Konštantinom je krščanstvu zasvetila svobode zlata doba in kmalu so se paganski tempeljni spremenili v krščanske cerkve. Tudi v Ptuji je bil Herkulov tempelj posvečen v hišo božjo. V tem času je v Ptuji pastiroval škof Aprijan, katerega sv. Atanzij navaja l. 347. v svojem drugem listu, pisnem v Sardiki zbranim škofom in duhovnikom.

V drugi polovici četrtega veka najdemo v Ptuji škofa Marka, katerega sv. Ambrozij imenuje „admirabilis memoriae sacerdotem“.*)

O njegovem času je pravi veri pretila nevarnost, da jo spridi arijanska krivovera, katero so bili zabodni Goti v naše kraje prinesli. Tudi v Ptuji je ova krivovera imela precej privržencev. Ti so, našuntani od arijanzimu vdanega Sremskega metropolita Germinija, pravovernega škofa Marka pregnali in nekega Juliana Valenta, rojenega Ptujčana na škoflji tron posadili. A pravoverni krščanska občina, ki je v Ptuji večino imela, se je kmalu shrabrila ter je vsiljenca iz mesta spodila. Pa to je za Ptuj

*) Mittheil. d. hist. Ver. f. Steierm. IX., 94.

*) Opera s. Ambrosii II., 809.

imelo zelo žalostne nasledke. Odpadnik Julijan Valens si namreč ni vedel jeze bolje shladiti, kakor da je šel h Gotom, ki so bili Ptuj brezvspešno oblegali ter jim je naznanil, od katere strani da se morajo mesta lotiti, da ga bodo z lahka obladali. Vsled tega je prišlo mesto leta 378. v oblast Gotom, ki so ga oplenili in slednjič še razdjali. A ko je l. 380. cesar Gracijan Gote premagal, pobegnil je odpadnik Julijan Valens v Italijo, kjer je posvečeval arijanske škofo in duhovnike. Bival je večjidel v Milanu.

Tudi njegov pokrovitelj, Sremski metropolit Germinij je l. 380. umrl. Cesar Valentinijan II. poslal je v Srem sv. Ambrozija, naj ondi pravovernega škofa postavi. Kljubu nasprotovanju Justine, arijanizmu vdane matere cesarjeve, bil je Anemij, odločen katolik, za škofa vmeščen. Ta se je v naslednjem letu vdeležil cerkvenega zbora v Ogleji, kjer je bil Julijan Valens zavoljo kriyoverstva obsojen in izobčen, Marko pa iz nova za škofa v Ptuj po-trjen. —

Z veliko častjo se je slednji vrnil na svoj škofski sedež in tako je krščanska občina v Ptuj imela zopet svojega višjega pastirja. Kako dolgo da je ta vladika pastiroval, nam ni znano. le toliko vemo, da je bilo treba večletnega dela, preden je bila škoda, katero so sovražniki me-stu in okolici prizadjali, le za silo popravljena.

(Dalje prih.)

Smešnica 16. „Ne vem“, toži se čevljar krojaču sosedu, „ne vem, kaj mi je dnes, čisto sem zmočen“. „Dnes?“ zategne krojač; „jaz nič ne vidim dnes na tebi premembe“.

Razne stvari.

(Novo poslopje.) Naša c. kr. gimnazija v Mariboru dobi že vendar-le enkrat novo poslopje in sicer bode v kacih dveh letih to gotovo na drž. prostoru na oglu gosposke in mestjanske ulice. Prostor za-nj so že premerili in je torej upanje, da se k malu prične zidanje.

(„Savinjski sokol.“) V ponedeljek, dne 22. aprila ima „Sav. sokol“ svoj redni občni zbor in to ob 4. uri popoldne v narodni čitalnici v Mozirji. Društvenikom dohaja, da pridejo v društveni obleki. Zvečer pa je potlej društvena zabava v g. Kolencovih prostorih.

(Slovensko pevsko društvo) iz Ptuja je razposlalo ravnokar sekirice za letošnji koncert in sicer moške zборе: Benj. Ipavec „Slovenska pesem“; Dav. Jenko: „Na moru“; Ant. Nedved: „Slovó“ in „Slov. dežela“ ter mešane zборе: Hugolin Sattner „opomin k petju“, Ant. Förster „Naše gore.“ — Nadaljna dva mešana zbora bosta se v kratkem natisnila in razposlala. — Slavna pevška društva, cenjeni poverjeniki in vsi čestiti člani prošeni so, da se

učijo teh zborov in skrbé, da se bode petje dobro obneslo. Ob enem blagovolijo naj čestiti poverjeniki društvenino pobrati, da se morejo računati urediti, kajti odbor imel je na tiskovinah mnogo izdaj. Koncert vrši se blizo Celja v prvi polovici meseca avgusta. Natančna določila bodo došla v kratkem. Ako bi kdo cenjenih članov po pomoti sploh ne bil prejel not ali pa ne zadostnega števila, blagovoli naj se nemudoma z listnico odboru v Ptuj oglasiti, da se nedostatek popravi, pa tudi druge želje do društva naj se odboru o pravem času naznanijo.

Odbor.

(Izlet.) Pevski zbor „Šaleške čitalnice“ priredi v maji izlet v Žalec in slov. društva, ki se vdeležijo tega izleta, naj naznanijo odboru svojo namero, da vzame potrebni ozir na-nje.

(Nemška zmaga.) V Konjicah so bile te dni volitve v obč. zastop in je, kakor pripoveduje „D. W.“, nemška stranka zmagala z večino 10 glasov. Kako pa da je to prišlo, naznanja „D. W.“ sama, ko pravi, da je „vsak izmed naše, t. j. nemškutarske stranke storil več, kakor svojo dolžnost“.

(Slov. čitalnica) v Mariboru se je preselila dne 15. aprila na Grajski trg v hišo g. Al. Weissa, gostilno „zur Bierquelle“, v prvo nadstropje. Prostorije so prijazne in tudi gostilna je na dobrem glasu. Pričakuje se, da bode čitalnica sedaj domačim in tudi vnanjim gospodom v resnici domače ognjišče.

(Podružnica) družbe sv. Cirila in Metoda Šaleške doline ima v Šoštanji v sredo dne 24. t. m. popoldan ob 3. uri v prostorih g. Fr. Rajsterja svoj občni zbor z nabiranjem letnine in volitvijo novega načelnitva.

(Iz Stavešinec) pri Radgoni se nam piše, da je dne 7. aprila volil tamošnji obč. zastop g. Fr. Majzarja za župana, gg. A. Čeriča in A. Klobasa pa za obč. svetovalca. Vsi trije so skušeni, vrli rodoljubi.

(Postne pridige.) V Mariboru so bile postne pridige v slov. cerkvi vsako nedeljo ob treh popoldne slovenske in jih je imel č. g. P. Kalist, guardijan, nemške pa po petkih ob 1/27ih zvečer č. g. P. Ljudvik, vikar oo franciškanov. V stolni cerkvi so bile nemške vsako nedeljo ob 4. uri popoldne in jih je imel vlč. g. dr. Iv. Križanič, korar stolne cerkve. Naj bile dobrega sadú rodile!

(„Službovnik“), nemško-slovenski za-carsko kraljevo vojsko je prišel v II. delu na svitlo in sicer ta v Ljubljani. Dobi se pa pri izdatelji g. A. Comel pl. Sočebanskem, c. kr. majorji v pok. v Gradci.

(Na Dobrni) je cvetno nedeljo dopoldne bliskalo in gromelo, kakor sicer ob sv. Jakobu. Med dežjem padala je solika ali „babje pšeno“, potem še sneg, ki se je pa s prenehanjem burje skrilo.